

STATSMINISTERIET

Samråd den 20. februar 2014

Besvarelse af samrådspørgsmål D-G fra Klima-, Energi- og Bygningsudvalget

Tak for invitationen til at komme her i dag og tale om det brev, som regeringen den 22. oktober sidste år sendte til Folketinget.

Finansministeren og jeg har aftalt, at jeg vil indlede. Og han vil så give en mere detaljeret besvarelse af udvalgets spørgsmål

Jeg vil starte med at understrege, at regeringen har et godt samarbejde med Rigsrevision. Regeringen samarbejder i den konkrete sag fuldt ud med Rigsrevisionen. Ligesom vi har gjort det i tidligere sager.

Det betyder at Klimaministeriet og Skatteministeriet er i tæt dialog med Rigsrevisionen om udlevering af materiale og den nærmere tilrettelæggelse af undersøgelsen.

Formålet med brevet til formanden for Folketinget var at få rejst en diskussion om de principielle spørgsmål om forholdet mellem regeringen, Folketinget og Rigsrevisionen, som den konkrete sag gav anledning til.

For regeringen har det været vigtigt, at det var Folketinget der blev omdrejningspunkt for den diskussion.

Det har aldrig handlet om ”solcellesagen”.

Vi kunne selvfølgelig have valgt at lade sagen ligge.

Vi kunne sige os selv, at vi ville få mere ris end ros for at tage den principielle diskussion op.

Men for regeringen var sagen imidlertid så principiel, at vi ikke kunne lade den ligge.

Den handler nemlig om noget så fundamentalt som den til enhver tid siddende regerings mulighed for at handle som politikere.

Det handler altså ikke bare om den nuværende regering, men også om alle fremtidige regerings mulighed for at handle politisk.

Derfor er det også ret absurd, at der netop i denne sag har været beskyldninger fremme om, at regeringen går embedsmændenes ærinde. Beskyldninger om, at det er embedsmændene, der bestemmer.

Sagen handler jo netop om, at regeringen mener, at når det handler om at fremsætte ny lovgivning, så er det politikerne, der bestemmer. Og de skal ikke begrænses af normer og standarder.

Som vi skriver i vores brev, har vi naturligvis ingen indvendinger imod, at Rigsrevisionen undersøger, om regeringen giver korrekte og fyldestgørende oplysninger til Folketinget.

Men det er ikke Rigsrevisionens opgave at vurdere og opstille standarder for regeringens lovforberedende arbejde.

I den forbindelse er det helt afgørende at erindre, at i dag findes der ikke lovregler eller andre bindende normer for det lovforberedende arbejde. Og det er der god grund til.

For politiske overvejelser kan og bør ikke sættes på formel.

Hvis der opstilles bindende standarder eller normer for, hvornår en regering skal fremsætte et lovforslag, hvilket indhold lovforslaget skal have, og hvordan et lovforslag skal forberedes, så er der jo ikke noget rum for politik.

Og lad mig i den forbindelse i øvrigt minde om, at den til enhver tid siddende regering ifølge grundloven har ret til at fremsætte de lovforslag, som den ønsker at fremsætte. Når en regering så har fremsat forslag, er det så op til Folketingets medlemmer at stille spørgsmål til lovforslag. Og regeringen skal naturligvis besvare spørgsmålene korrekt og fyldestgørende.

Og hvis et flertal i Folketinget ikke finder svarene tilfredsstillende, kan det i sidste ende vælge ikke at stemme for vedtagelsen af lovforslaget.

Sådan er de grundlæggende spilleregler i vores demokrati. Og dem synes vi, at vi skal værne om.

Folketingets Udvalg for Forretningsordenen har besluttet at nedsætte et udvalg, der skal belyse, hvilken rolle Statsrevisorerne og Rigsrevisionen skal have i forhold til regeringens lovforberedende arbejde.

Vi vil i den forbindelse få en grundig drøftelse af de principielle spørgsmål, som regeringen har rejst.

Det er vi godt tilfreds med. Det var netop den diskussion, som vi gerne ville rejse med vores brev til formanden.

Nu vil jeg give ordet til finansministeren, der – som nævnt – vil give en mere detaljeret besvarelse af udvalgets spørgsmål.